

מסורת הש"ס

א) לעיל כו, ט) (לעיל ד,י; א' ירוש' יומא פ"ב ה"א פ"ה ה"א, ד) לעיל טו, יומא מת, י' לקמן לד, ט) ע' לעיל כו; כו, ו) (יומא כו.) ת"כ ויקרא גרבה פרש' ד ה"ב, ו) נצטות לל: וט"ז, ט) (לַקְמָן ג.) ת"כ שם ה"א, ט) (יומא לל.) י' לקמן לד, ט) ע' לעיל כו; כו, ו) כלים פ"א ה"י, ט) פ"א מ"א, ו) יומא טו, ו) לקמן ע"ב, ע) (ויע' טו' חולין כ: ד"ה שמה,) פ) ויקרא ד, ד, ט) (ויע' גשש' ד"ה לפני ה' וסמך, ללעז לפני ה' וסמך) לא וסמך את דיו ויקרא א'

שינויי נוסחאות

א) ששטרט נ"ל (ש"מ, צ"ס: ב) צ"ל והקריבו בני אהרן הכהנים וגו' (מגד"מ: ב) נכ"ל: נוסף וקרא אסמכתא בעמא: ד) צ"ל או להקטיר (ש"מ: ט) מפרש לה כלי' (ש"מ: ו) מינת למר לימא נכתבי: ז) צ"ל ליה (ש"מ: ח) צ"ל ועוד בסוטה (צ"ק: ט) צ"ל שכבה (ש"מ, צ"ק: י) כניסה ויריאה (תוס' הרא"ש סוטה ט"ז: יא) הוריאאה הוריאאה כלי' (יעב"ץ, ובה' בשש"מ), אלל כנגלו שם לימא הוילאוה כ"י לא נכתמי ולא נגמ': ב) הוודא שהרי היו דוקקין להוריאא אף הוין להו הבית (ש"מ, צ"ל אף הוין להיל ולהר הבית (צ"ק ורש"י: ג) בשאר צדדי הוודא (ש"מ), ורש"י: ח) מיקן בשאר מקומות: ד) הובי שחיט כלי' (ש"מ, ובני' בצ"ק ורש"י), ובני' לא הויה, דמפרש דלפטר שמי לשחוט כספין ארוכה כ"י שמי אלא דלין כה' משם שמה יגעו כבשר, וכמז דעל או קלי מש"כ להלן (וילן לחוש כב"ץ, וזי' בלות שמה'): הו) זו גירסת סה"ס, (וואיל צ"ל דאז דקאמר), ועפי' פירושו ה"ל בלות שלמי' וגו' צ"ק אין לחוש כבך דשחיטה כשרה בדיעבד קאמר ושמו יגעו וכו', וכ"ג הגירסא חכר, וכ"ה צ"ל, וע"ע צ"ק שם ובני' ופ"מ: הו) לא תקשי במצדע צ"ל, והסגר ממקן (ש"מ: ז) לגנן ועליות אם לא דרך (ש"מ: ח) צ"ל דהתיא ושחט גבי עולה כתיב דטעונה צפון ועלה דריש בח"י, כלי' (ש"מכ"י: ב) נשמתי מוסף כלן ודא במנח: כא) ה' וסמך (ש"מכ"י: ב) דלמא שמיא התם דקדושה דחטאות הפנימיות המוריה (ש"מכ"י: ב) ר"ל כפיקל כל חטאים שקבלו דנק, ועי"ש דף כו ע"פ מ"ה סה': בד) ע' מוס' דף כו ע"פ ד"ה הכ"ע (ג"מ: י)

ליקוטים

ששחיטתה כשרה בורים ובגשים ב', אכן באמת מילשה מקומות במקרא עלה בדינו שבודאי היו מקפידין בשחיטה והפשטה שיהו נעשין ע"י כהנים או לויס. כי כחוב בחנוך הבית דחוקיהו רק הכהנים היו למעט ולא יכלו להפשטין וגו' (ש"מכ"י: ב) נשמתי מוסף כלן הלויס, ובפסח חזקיהו כתיב (בענין שחיטת פסח) והלויס על שחיטת הפסחים, וכן בפסח דראשיתו והלויס מפשטיש, וכן מפורש בכתוב לעתיד כי אם הלויס וגו' ומשוחים את הבית היום ישחטו וגו'. הרי כי לא דבר ורק הוא ודאי, והיינו כמו דבימי עלי הוו מהדרי אפילו בתר כהן ולא טעו בחכ' ואטו עד דאמין שמואל לא הוו ידעי דשחיטה בור כשרה, אלא משום דלכתחילה פשיטא דאיכא קפידא, דמי כה"ג דמה"ח בור כשרה, שהויי מצוה לא משחינו, והארכיז בזה עוד בכ"מ, עיין רפ"ב דובחים ובהגהותי לרא"ש ריש חולין ובתשובה כ"י (תם שמים לעינ' ז"ל, רפ"ד דקדושין):

והקריבו הכהנים וגו' מקבלה ואילך מצות בהונת. ממה חפיק ליה מהיקשא דסמיכה לשחיט כדדריש ר"ש בפי' הקומץ רכב (מנחות דף טו.), וי"ל דלי לא דרשא דהכא הוי ממשעין שחיטה (דמיון) נמי ככלל כהונה מדמכיה סוהמס, ואף על גב דלעילרעך בפי' דף יג.) וקריבו בני אהרן הכהנים לג"ש

כל הפסולין פרק שלישי וזבחים

וּכּוּלֵּן. הפסולין: שקיצלו הדם.
על מנת לאכול ולהקטיר הן חוץ לזמנו או חוץ למקומו: **אם יש דם הנפש.**
עוד צבהמה יחזור הכשר ויקבל ויזרוק הכשר שאין מחשבתן של אלו פוסלת בקבלה לפי שאין ראויין לה ואין מחשבה פוסלת אלא במי שראוי לעבודה דכמיז המקריב אותו לא יחשב (ויקרא ו)
בראוי להקרבה הכמוז מדבר: **יחזיר לפשר.**
דלא מיפסיל זהכי ובפרק [ראשון] (דף יד:) שניין הן לה למאן דאית ליה הולכה שלא כרגל שמה הולכה למר הן כדאית ליה ולאידך כדאית ליה: **נפגו.**
הפסול על גבי הכבש או שלא כנגד היסוד כו': **יחזור הכשר ויקבל.**
אי סגיירא לן ה' דפסול עושה שריים אשמעינן האי תנא דשלא במקומו לאו כמקומו דמי לפיכך לא עשאן שריים ואי סגיירא ליה דשלא במקומו כמקומו דמי והויא לה זריקה גמורה בלדס פסול **אשמעינן דאין פסול עושה שריים ט'** **גב'.**
ה"ג **ורמינאו ושחט שחיטה נזר כשרה.**
מדללא כמיז ושחט הכהן: **ועי מאין בלס.**
לומר שנריכה כהונה והלא לא נאמר זה כהן: **והקריבו כהנים.**
ומדכמיז בקבלה כהונה ונשחיטה לא כמיז לימד על השחיטה שכשרה נזר: **מה סמיכה בטהורים.**
כדמפרש לקמיה: **מדרבנן.**
שמה יגעו צבשר: **מאי שאל סמיכה.**
דכמיז לפני ה'. **מדלורייתא:** דכמיז לפני ה' ושחט

דמי ורמיניהו ^{[א] ^[ב]} וסמך ושחט מה סמיכה בטהורים אף שחיטה בטהורים **במדרבנן** ^{[ג] ^[ד]} **מ"ש סמיכה דכתיב לפני ה' שחיטה נמי הכתיב לפני ה' אפשר דעביד סבין ארוכה ושחיט סמיכה נמי אפשר דמעייל ידיה וסמך קסבר** ^[ה] **ביאה במקצת שמה ביאה רב חמא מתני איפכא וסמך ושחט מה שחיטה בטהורין אף סמיכה בטהורין מאי שגא שחיטה דכתיב לפני ה'**

דוחקין כל כך למחר והא דאמר בפרק אלו הן הנשרפין (סנהדרין דף פא:): כהן המשמש בטומאה אין אחיו הכהנים מביאין אותו לבד? אלא מוטיאין אותו חוץ לעזרה ומפגעין את מוחו בגזירין לאו דווקא חוץ לעזרת נשים אלא אף חוץ לעזרת נשים וחזק לחיל וכי ה"ג נמי הוי הויא דסוטה דקמיני שלא טטמא העזרה ה"ו והיו זקוקין להוציאה אף חוץ לחיל להר הבית דהא מפרש טעמא התם שמה מפרוס נדה וא"ת וכיון דטבול יום מותר צבאר ה' העזרה דפרישית אמאי צאטטריך לו למלורע בערב דהפסא לדחות ^[א] עשה ילך צבאר הלשכות ויכניס שם ידיו לצהונות וי"ל דלא אפשר משום דכמיז [ויקרא יד] פתח אהל מועד והיינו צבשר נקטור שהוא מכוחו כנגדו ומיהו צקדשי קדשים לא אפשר ליה לטמא לשחוט צידי העזרה [דשחיטתן] צלפון ולא משכחת פתח מכוחו ללד הצפון כדמוכח בגמ' [לַקְמָן ג.] למ"ד מרחק צפון דפרין וליעבד פשפש ומשני הכל צכתז ולפירוש רבינו תם נמי דמפרש דנטמא בעזרת נשים לא גזור מ"מ למ"ד מרחק צפון ושחיט ^[ד] צבסין ארוכה עשרים ושמים כמה ואין לחוש בכך [הא דקאמר] ^[א] דשחיטה כשירה דיעבד ושמה יגעו צבשר נקט משום קדשים קלים וה"ר אפרים היה מפרש דמשכחת לה דשחיט טמא דרך גגין ועליות דלא נמקדשו ובסמין ארוכה למ"ד ביאה במקצת שמה ביאה שאין יכול להכניס שם ידו ומיהו התינח צקדשים קלים שיכול לתלות הצהמה ולשחטה אצל צקדשי קדשים לא אפשר דבעינן שחיטה על ירך כדאמר לעיל בפרק שני (דף כו.) אם לא נאמר דעביד צבסין ארוכה מן העליה והגג עד הרגלה ולהאי פירושא לא תקשי ^[א] לו מינייה ממלווע שכינים ידיו לצהונות דרך גגין ועליות ולא צאטטריך לדחות עשה דהיאך עולה לגגין ^[א] דרך הר הבית והחיל ^[א] ר: **ח"ל** והקריבו מקבלה ואילך **מצוה בהונתה.** ואם תאמר חפיקו ליה מהיקישא דסמיכה ושחיטה דמה סמיכה צורים אף שחיטה צורים כדדריש ר"ש צריש הקומץ רבה (מנחות יט.) וי"ל דאי לאו דרשא דהכא הוה ממעטינן שחיטה מדכמיז תשמרו את כהונתכם דמשמע אפי' שחיטה ככלל ואע"ג דלאטטריך לן לעיל ספ"ק (דף יג.) והקריבו בני אהרן הכהנים לגו"ש שמהא ככהן כשר ובכלי שרת מ"מ דריש מינייה שפיר מקבלה ואילך מלות כהונה: **מאי שנא סמיכה דבטהורים דכתיב לפני ה'.** פ' כקונטרס דהיינו מדכמיז ושחט את בן הבקר לפני ה' וכיון דבעינן חיפך לסמיכה שחיטה אין סמיכה מצחוץ ושחיטה מצפנים ואין טמא נכנס לעזרה והקשה הרז רצי יעקב דלורלינ"ש דצפ' בתרא (דף קט:): משמע דכמיז בסמיכה גופה לפני ה' דקאמר דאין סמיכה צבמה משום דכמיז לפני ה' ואי לא כתז בה לפני ה' אלא מקרא דשחיטה הא שחיטה גופה שנה צבמה והתם פירש כקונטרס דהיינו קרא דכמיז צפר כהן משחי ^[א] לפני ה' וסמך ^[ב] ומיהו לקמן בשמעתי' (דף ג.) משמע כפירוש הקוגות' דהכא דפרין למאן דאמר חיפך לסמיכה שחיטה לאו דלורייתא מדמתיא וסמך ושחט מה סמיכה בטהורים אף שחיטה בטהורים ואי אמרת לאו דלורייתא בטמאין נמי משכחת לה משמע בהדיא דלא ידעינן סמיכה לפני ה' אלא משום דחיפך לסמיכה שחיטה וזריך לדחוק ההוא דלקמן דפ' בתרא ומיהו יש ליישב ההיא דלקמן בשמעתי' משום ההיא ^[א] סוגיא כמאן דאמר ביאה במקצת לאו שמה ביאה דאי משום לפני ה' אפשר דמעיייל ידיה וסמך אצל אי אמרת חיפך לסמיכה שחיטה לא אפשר דמרחק ^[א] צפון מיהו וסמך ושחט דכמיז גבי עולה דטעונה צפון דריש צבורת כהנים צפרשת ויקרא מה סמיכה בטהורים אף שחיטה בטהורים ובהדיא דריש התם מקרא דלעיל דכמיז יקריבו אותו ללעזו לפני ה' וסמך ^[ב] מדכמיז ממש וסמך אצל לפני ה' דריש לפני ה' ^[א] ולא כפי' הקונטרס דפרק בתרא דדריש לה מקרא אחריתא דפר כהן משחי מדע דמפר כהן משחי היכי מצי למליף שאר סמיכות לפני ה' ^[ב] שאני התם דקדושה חמורה היא חטאות הפנימיות:

פרק שלישי וזבחים

לב. החמירו עליו ללאת כמו שפרש רבינו תם משום דקשיא ליה הדתם

אמר ליה לטבול יום ליכנס בעזרת נשים משום דסמוך למחנה [שכינה] ואמרין נמי בגמ' [ג:] **שחידשו דברים ואמרו טבול יום אל יכנס למחנה ליה פירוש לא ככל מחנה ליה דמפתח הר הבית עד שער ניקטור מחנה ליה דכתנא בתוספתא** ^[א] ובסיפרי ובפרק בתרא דמכילתין (דף קטו:): ובכלים (פ"א מ"ח) משמע דשרי צבולוהו חוץ מעזרת נשים ואפי' טבול יום דציין וזבות אלא דמחנה ליה כגון עזרת נשים דסמוך למחנה שכינה קאמר ובמסכת ^[א] תמיד משמע דשרי ככל מחנה ליה גבי בית המוקד שזקני בית אב ישינש שם וקמיני כשחירע קרי לאחד מהן הולך וטובל וחוזר לאחיו הכהנים עד שהשערים נפתחין והולך לו ואין לך סמוך למחנה שכינה יותר מצוית המוקד שחיה צקודש וחליה צבול ^[א] ובסוטה פרק היה נוטל (דף כ.) (הא) דקמיני והם אומרים הוציאוה שלא מטמא העזרה ופרין עליה מהא דדרשינן דטמא מת מותר ליכנס במחנה ליה ואפי' מת עצמו כדכמיז ויקח משה את עצמותו יוסף עמו עמו צמחיטו ואי דרבנן אסור מאי קושיא וממוך כך מחלק רבינו תם דלא גזור היכא דנטמא בעזרה ומורי מתרן דבעזרת נשים החמירו יותר משאר מקומות אע"פ שסמוכים ממש למחנה ליה ^[א] לפי שהוא מקום כניסה ויציאה לכל אדם יותר שדרך שם נכנסין לעזרת ישראל דרך שער נקטור שהוא שער האיתון המשמש הכניסה והיציאה ^[א] והא דפרין צבסוטה על מה שאמר הוציאוה משום דקמיני הוציאוה ^[א] תרי זימני דמשמע שהיו נזהלים להוציאה וממהדין מאלד ואי לאו דאיכא איסורא דלורייתא לא היו הכהנים מביאין אותו לבד? אלא חוץ לעזרת נשים וחזק לחיל וכי ה"ג נמי הוי הויא דסוטה דקמיני שלא טטמא העזרה ה"ו והיו זקוקין להוציאה אף חוץ לחיל להר הבית דהא מפרש טעמא התם שמה מפרוס נדה וא"ת וכיון דטבול יום מותר צבאר ה' העזרה דפרישית אמאי צאטטריך לו למלורע בערב דהפסא לדחות ^[א] עשה ילך צבאר הלשכות ויכניס שם ידיו לצהונות וי"ל דלא אפשר משום דכמיז [ויקרא יד] פתח אהל מועד והיינו צבשר נקטור שהוא מכוחו כנגדו ומיהו צקדשי קדשים לא אפשר ליה לטמא לשחוט צידי העזרה [דשחיטתן] צלפון ולא משכחת פתח מכוחו ללד הצפון כדמוכח בגמ' [לַקְמָן ג.] למ"ד מרחק צפון דפרין וליעבד פשפש ומשני הכל צכתז ולפירוש רבינו תם נמי דמפרש דנטמא בעזרת נשים לא גזור מ"מ למ"ד מרחק צפון ושחיט ^[ד] צבסין ארוכה עשרים ושמים כמה ואין לחוש בכך [הא דקאמר] ^[א] דשחיטה כשירה דיעבד ושמה יגעו צבשר נקט משום קדשים קלים וה"ר אפרים היה מפרש דמשכחת לה דשחיט טמא דרך גגין ועליות דלא נמקדשו ובסמין ארוכה למ"ד ביאה במקצת שמה ביאה שאין יכול להכניס שם ידו ומיהו התינח צקדשים קלים שיכול לתלות הצהמה ולשחטה אצל צקדשי קדשים לא אפשר דבעינן שחיטה על ירך כדאמר לעיל בפרק שני (דף כו.) אם לא נאמר דעביד צבסין ארוכה מן העליה והגג עד הרגלה ולהאי פירושא לא תקשי ^[א] לו מינייה ממלווע שכינים ידיו לצהונות דרך גגין ועליות ולא צאטטריך לדחות עשה דהיאך עולה לגגין ^[א] דרך הר הבית והחיל ^[א] ר: **ח"ל** והקריבו מקבלה ואילך **מצוה בהונתה.** ואם תאמר חפיקו ליה מהיקישא דסמיכה ושחיטה דמה סמיכה צורים אף שחיטה צורים כדדריש ר"ש צריש הקומץ רבה (מנחות יט.) וי"ל דאי לאו דרשא דהכא הוה ממעטינן שחיטה מדכמיז תשמרו את כהונתכם דמשמע אפי' שחיטה ככלל ואע"ג דלאטטריך לן לעיל ספ"ק (דף יג.) והקריבו בני אהרן הכהנים לגו"ש שמהא ככהן כשר ובכלי שרת מ"מ דריש מינייה שפיר מקבלה ואילך מלות כהונה: **מאי שנא סמיכה דבטהורים דכתיב לפני ה'.** פ' כקונטרס דהיינו מדכמיז ושחט את בן הבקר לפני ה' וכיון דבעינן חיפך לסמיכה שחיטה אין סמיכה מצחוץ ושחיטה מצפנים ואין טמא נכנס לעזרה והקשה הרז רצי יעקב דלורלינ"ש דצפ' בתרא (דף קט:): משמע דכמיז בסמיכה גופה לפני ה' דקאמר דאין סמיכה צבמה משום דכמיז לפני ה' ואי לא כתז בה לפני ה' אלא מקרא דשחיטה הא שחיטה גופה שנה צבמה והתם פירש כקונטרס דהיינו קרא דכמיז צפר כהן משחי ^[א] לפני ה' וסמך ^[ב] ומיהו לקמן בשמעתי' (דף ג.) משמע כפירוש הקוגות' דהכא דפרין למאן דאמר חיפך לסמיכה שחיטה לאו דלורייתא מדמתיא וסמך ושחט מה סמיכה בטהורים אף שחיטה בטהורים ואי אמרת לאו דלורייתא בטמאין נמי משכחת לה משמע בהדיא דלא ידעינן סמיכה לפני ה' אלא משום דחיפך לסמיכה שחיטה וזריך לדחוק ההוא דלקמן דפ' בתרא ומיהו יש ליישב ההיא דלקמן בשמעתי' משום ההיא ^[א] סוגיא כמאן דאמר ביאה במקצת לאו שמה ביאה דאי משום לפני ה' אפשר דמעיייל ידיה וסמך אצל אי אמרת חיפך לסמיכה שחיטה לא אפשר דמרחק ^[א] צפון מיהו וסמך ושחט דכמיז גבי עולה דטעונה צפון דריש צבורת כהנים צפרשת ויקרא מה סמיכה בטהורים אף שחיטה בטהורים ובהדיא דריש התם מקרא דלעיל דכמיז יקריבו אותו ללעזו לפני ה' וסמך ^[ב] מדכמיז ממש וסמך אצל לפני ה' דריש לפני ה' ^[א] ולא כפי' הקונטרס דפרק בתרא דדריש לה מקרא אחריתא דפר כהן משחי מדע דמפר כהן משחי היכי מצי למליף שאר סמיכות לפני ה' ^[ב] שאני התם דקדושה חמורה היא חטאות הפנימיות:

והקריבו הכהנים וגו' מקבלה ואילך מצות בהונת. ממה חפיק ליה מהיקשא דסמיכה לשחיט כדדריש ר"ש בפי' הקומץ רכב (מנחות דף טו.), וי"ל דלי לא דרשא דהכא הוי ממשעין שחיטה (דמיון) נמי ככלל כהונה מדמכיה סוהמס, ואף על גב דלעילרעך בפי' דף יג.) וקריבו בני אהרן הכהנים לג"ש

אם יש דם הנפש.
עוד נזאיר בזה:
הנמש: יחזור הכשר ויקבל. מן הדם יתן שאל במחשבה וכשר, דמשמע דשכי ענה קמא לא מיפקל, דמיון דלמי רלוי לעצמה אין מחשבתא מתשנה (דע"פ כו:) יחזיר לכשר. שמתו לו, ואשמעינן בה מרחץ, חלף דלא מיפקל במאי דלפסקיה פסול, ואשמעינן דהולכס וז שפשה הכשר שאל כרגל, שהשויט לפסול שהיה עומד גלד המונח לא נעשית בהכשר ולא שמה הולכה, דקמיני יחזירנה למי שמתו לו, ואי הולכה שאל כרגל שמה הולכה אמאי יחזירנה לאחור, יבא כשר ויעלנה מידו גלד המונח וזה לא ישיטנה לו, אלא דמעשה אצטנא בעלמא עביד (דע"פ יד:): והאפר כשר. הואיל ומתקבל בכלי: (דע"פ יט.) תננו. למתן דמו: על גבי הכבש. שאיטו מקום מתן דמים, או במנחה שאל כנגד היסוד. וילפינן לקמן דיעולה טעונה מתן דמים כנגד היסוד שהיא יסוד המנחה למטה ממקן דמה, למעוטי יסוד מומחית דמוית דלא היה לו יסוד כדלמרחץ בלחיו מקומן: למטה. ממוט היקראל (דע"פ כו.) וכי מציין באחת. ליטמא דממתיי הוא, וכי מציין בלח' לומר פסולה, שחוקקת ללחיז מקרא להשערה: מוכיל שנאמר בו. וממוך אותו כלא יכניס אלו לפסול: ח"ל ושחט כרגל כרגל כהן בקבלה ושחיטה לא כתיב, מככל דושחט אצטנא קלי, וסמך ידו ושחט, לימד על השחיטה שכשרה בור (יומא כו.) וה"ה לשאר פסולין (והקריבו מקבלה ואילך מצות בהונת. דלמר מר כמכסת מגנה (יא.) והקריבו וז קבלת הדם, לימד על הקבלה שטעונה כהונה (פסחים טו.):

אם יש דם הנפש בו.
האי תנא אי כ"ל דפסול עושה שריים א"כ צריך לפשר דמוך למקומו ולא מתקומו דמי ולכך יחזור הכשר ויקבל, ואי כ"ל כמקומו דמי (ואינו) צריך לפשר דפסול (ואינו) עושה שריים. ואלו מורכבין לא דק, דמאן דאית ליה לאו מתקומו דמי לא קלי אפסול כלל דמנוחת לעיל (דף קט) וסמך

והקריבו הכהנים וגו' מקבלה ואילך מצות בהונת. ממה חפיק ליה מהיקשא דסמיכה לשחיט כדדריש ר"ש בפי' הקומץ רכב (מנחות דף טו.), וי"ל דלי לא דרשא דהכא הוי ממשעין שחיטה (דמיון) נמי ככלל כהונה מדמכיה סוהמס, ואף על גב דלעילרעך בפי' דף יג.) וקריבו בני אהרן הכהנים לג"ש

והקריבו הכהנים וגו' מקבלה ואילך מצות בהונת. ממה חפיק ליה מהיקשא דסמיכה לשחיט כדדריש ר"ש בפי' הקומץ רכב (מנחות דף טו.), וי"ל דלי לא דרשא דהכא הוי ממשעין שחיטה (דמיון) נמי ככלל כהונה מדמכיה סוהמס, ואף על גב דלעילרעך בפי' דף יג.) וקריבו בני אהרן הכהנים לג"ש

אם יש דם הנפש בו.
האי תנא אי כ"ל דפסול עושה שריים א"כ צריך לפשר דמוך למקומו ולא מתקומו דמי ולכך יחזור הכשר ויקבל, ואי כ"ל כמקומו דמי (ואינו) צריך לפשר דפסול (ואינו) עושה שריים. ואלו מורכבין לא דק, דמאן דאית ליה לאו מתקומו דמי לא קלי אפסול כלל דמנוחת לעיל (דף קט) וסמך

והקריבו הכהנים וגו' מקבלה ואילך מצות בהונת. ממה חפיק ליה מהיקשא דסמיכה לשחיט כדדריש ר"ש בפי' הקומץ רכב (מנחות דף טו.), וי"ל דלי לא דרשא דהכא הוי ממשעין שחיטה (דמיון) נמי ככלל כהונה מדמכיה סוהמס, ואף על גב דלעילרעך בפי' דף יג.) וקריבו בני אהרן הכהנים לג"ש

שמהא ככהן כשר ובכלי שרת מ"מ דריש מינייה שפיר מקבלה ואילך מלות כהונה (פסחים יט.):

והקריבו הכהנים וגו' מקבלה ואילך מצות בהונת. ממה חפיק ליה מהיקשא דסמיכה לשחיט כדדריש ר"ש בפי' הקומץ רכב (מנחות דף טו.), וי"ל דלי לא דרשא דהכא הוי ממשעין שחיטה (דמיון) נמי ככלל כהונה מדמכיה סוהמס, ואף על גב דלעילרעך בפי' דף יג.) וקריבו בני אהרן הכהנים לג"ש

שמהא ככהן כשר ובכלי שרת מ"מ דריש מינייה שפיר מקבלה ואילך מלות כהונה (פסחים יט.):

והקריבו הכהנים וגו' מקבלה ואילך מצות בהונת. ממה חפיק ליה מהיקשא דסמיכה לשחיט כדדריש ר"ש בפי' הקומץ רכב (מנחות דף טו.), וי"ל דלי לא דרשא דהכא הוי ממשעין שחיטה (דמיון) נמי ככלל כהונה מדמכיה סוהמס, ואף על גב דלעילרעך בפי' דף יג.) וקריבו בני אהרן הכהנים לג"ש

שמהא ככהן כשר ובכלי שרת מ"מ דריש מינייה שפיר מקבלה ואילך מלות כהונה (פסחים יט.):

והקריבו הכהנים וגו' מקבלה ואילך מצות בהונת. ממה חפיק ליה מהיקשא דסמיכה לשחיט כדדריש ר"ש בפי' הקומץ רכב (מנחות דף טו.), וי"ל דלי לא דרשא דהכא הוי ממשעין שחיטה (דמיון) נמי ככלל כהונה מדמכיה סוהמס, ואף על גב דלעילרעך בפי' דף יג.) וקריבו בני אהרן הכהנים לג"ש

שמהא ככהן כשר ובכלי שרת מ"מ דריש מינייה שפיר מקבלה ואילך מלות כהונה (פסחים יט.):

והקריבו הכהנים וגו' מקבלה ואילך מצות בהונת. ממה חפיק ליה מהיקשא דסמיכה לשחיט כדדריש ר"ש בפי' הקומץ רכב (מנחות דף טו.), וי"ל דלי לא דרשא דהכא הוי ממשעין שחיטה (דמיון) נמי ככלל כהונה מדמכיה סוהמס, ואף על גב דלעילרעך בפי' דף יג.) וקריבו בני אהרן הכהנים לג"ש

שמהא ככהן כשר ובכלי שרת מ"מ דריש מינייה שפיר מקבלה ואילך מלות כהונה (פסחים יט.):

והקריבו הכהנים וגו' מקבלה ואילך מצות בהונת. ממה חפיק ליה מהיקשא דסמיכה לשחיט כדדריש ר"ש בפי' הקומץ רכב (מנחות דף טו.), וי"ל דלי לא דרשא דהכא הוי ממשעין שחיטה (דמיון) נמי ככלל כהונה מדמכיה סוהמס, ואף על גב דלעילרעך בפי' דף יג.) וקריבו בני אהרן הכהנים לג"ש

שמהא ככהן כשר ובכלי שרת מ"מ דריש מינייה שפיר מקבלה ואילך מלות כהונה (פסחים יט.):

והקריבו הכהנים וגו' מקבלה ואילך מצות בהונת. ממה חפיק ליה מהיקשא דסמיכה לשחיט כדדריש ר"ש בפי' הקומץ רכב (מנחות דף טו.), וי"ל דלי לא דרשא דהכא הוי ממשעין שחיטה (דמיון) נמי ככלל כהונה מדמכיה סוהמס, ואף על גב דלעילרעך בפי' דף יג.) וקריבו בני אהרן הכהנים לג"ש

שמהא ככהן כשר ובכלי שרת מ"מ דריש מינייה שפיר מקבלה ואילך מלות כהונה (פסחים יט.):

והקריבו הכהנים וגו' מקבלה ואילך מצות בהונת. ממה חפיק ליה מהיקשא דסמיכה לשחיט כדדריש ר"ש בפי' הקומץ רכב (מנחות דף טו.), וי"ל דלי לא דרשא דהכא הוי ממשעין שחיטה (דמיון) נמי ככלל כהונה מדמכיה סוהמס, ואף על גב דלעילרעך בפי' דף יג.) וקריבו בני אהרן הכהנים לג"ש

שמהא ככהן כשר ובכלי שרת מ"מ דריש מינייה שפיר מקבלה ואילך מלות כהונה (פסחים יט.):

והקריבו הכהנים וגו' מקבלה ואילך מצות בהונת. ממה חפיק ליה מהיקשא דסמיכה לשחיט כדדריש ר"ש בפי' הקומץ רכב (מנחות דף טו.), וי"ל דלי לא דרשא דהכא הוי ממשעין שחיטה (דמיון) נמי ככלל כהונה מדמכיה סוהמס, ואף על גב דלעילרעך בפי' דף יג.) וקריבו בני אהרן הכהנים לג"ש

שמהא ככהן כשר ובכלי שרת מ"מ דריש מינייה שפיר מקבלה ואילך מלות כהונה (פסחים יט.):

והקריבו הכהנים וגו' מקבלה ואילך מצות בהונת. ממה חפיק ליה מהיקשא דסמיכה לשחיט כדדריש ר"ש בפי' הקומץ רכב (מנחות דף טו.), וי"ל דלי לא דרשא דהכא הוי ממשעין שחיטה (דמיון) נמי ככלל כהונה מדמכיה סוהמס, ואף על גב דלעילרעך בפי' דף יג.) וקריבו בני אהרן הכהנים לג"ש

שמהא ככהן כשר ובכלי שרת מ"מ דריש מינייה שפיר מקבלה ואילך מלות כהונה (פסחים יט.):

והקריבו הכהנים וגו' מקבלה ואילך מצות בהונת. ממה חפיק ליה מהיקשא דסמיכה לשחיט כדדריש ר"ש בפי' הקומץ רכב (מנחות דף טו.), וי"ל דלי לא דרשא דהכא הוי ממשעין שחיטה (דמיון) נמי ככלל כהונה מדמכיה סוהמס, ואף על גב דלעילרעך בפי' דף יג.) וקריבו בני אהרן הכהנים לג"ש

שמהא ככהן כשר ובכלי שרת מ"מ דריש מינייה שפיר מקבלה ואילך מלות כהונה (פסחים יט.):

והקריבו הכהנים וגו' מקבלה ואילך מצות בהונת. ממה חפיק ליה מהיקשא דסמיכה לשחיט כדדריש ר"ש בפי' הקומץ רכב (מנחות דף טו.), וי"ל דלי לא דרשא דהכא הוי ממשעין שחיטה (דמיון) נמי ככלל כהונה מדמכיה סוהמס, ואף על גב דלעילרעך בפי' דף יג.) וקריבו בני אהרן הכהנים לג"ש

שמהא ככהן כשר ובכלי שרת מ"מ דריש מינייה שפיר מקבלה ואילך מלות כהונה (פסחים יט.):

והקריבו הכהנים וגו' מקבלה ואילך מצות בהונת. ממה חפיק ליה מהיקשא דסמיכה לשחיט כדדריש ר"ש בפי' הקומץ רכב (מנחות דף טו.), וי"ל דלי לא דרשא דהכא הוי ממשעין שחיטה (דמיון) נמי ככלל כהונה מדמכיה סוהמס, ואף על גב דלעילרעך בפי' דף יג.) וקריבו בני אהרן הכהנים לג"ש

שמהא ככהן כשר ובכלי שרת מ"מ דריש מינייה שפיר מקבלה ואילך מלות כהונה (פסחים יט.):

והקריבו הכהנים וגו' מקבלה ואילך מצות בהונת. ממה חפיק ליה מהיקשא דסמיכה לשחיט כדדריש ר"ש בפי' הקומץ רכב (מנחות דף טו.), וי"ל דלי לא דרשא דהכא הוי ממשעין שחיטה (דמיון) נמי ככלל כהונה מדמכיה סוהמס, ואף על גב דלעילרעך בפי' דף יג.) וקריבו בני אהרן הכהנים לג"ש

שמהא ככהן כשר ובכלי שרת מ"מ דריש מינייה שפיר מקבלה ואילך מלות כהונה (פסחים יט.):

והקריבו הכהנים וגו' מקבלה ואילך מצות בהונת. ממה חפיק ליה מהיקשא דסמיכה לשחיט כדדריש ר"ש בפי' הקומץ רכב (מנחות דף טו.), וי"ל דלי לא דרשא דהכא הוי ממשעין שחיטה (דמיון) נמי ככלל כ

[illegible]

